

Melania Rusu Caragioiu către Corneliu Leu,

Mult Iubite și Stimate Maestre, Corneliu Leu,

O lume întreagă a aflat și în acest ceas de mare încercare, despre zvâcnirea de tărie a poporului român.

A fost o Revoluție pașnică a simțământului acestui popor, demonstrând lumii că nu uităm că suntem dacii liberi.

După frământări îndelungate popoarele au înțeles, și-au amintit din nou, că sufletul românesc este bun, blând, iertător, deștept și inteligent, în ciuda elementelor care se numesc a fi români doar arătând cartea de identitate românească.

Acest năvalnic act demonstrează că acest popor este treaz, sub haina de falsă somnolență. A impresionat o lume.

Sub acea haină a îndurării a tot ce l-a încercat, s-au adunat energiile de voință și de demnitate a neamului românesc. Istoria noastră este marcată de multe răbufniri care au salvat mândria de a rămâne un popor iscusit și vestit.

Dacă a supraviețui în condițiile cosmice și telurice actuale, este un eroism, captat din slava divină și din pământul strămoșesc, eu proslăvesc pe eroii care în ciuda atâtor piedici au îndrăznit să își arate tăria sufletească.

Mă refer la mediul rural, în special, unde ochiul vecinului putea fi viclean. Atunci dacul a strâns din dinți și zicând „fie ce-o fi” s-a urnit și a spus cu tărie ce voiește.

Voiește pace, omenie, liniște, îndestulare în micul lui castru-fermă-casă, pe care și l-a clădit cu sudoare apărându-l cu sânge și dăruindu-i toată energia sa de o viață, știind că acel castru este un pilon în dănuirea gliei, a neamului, a istoriei lui, istorisită mereu de cei mai bătrâni ai casei.

Din acel mic, dar puternic lăcaș au ieșit la iveală mugurii și lăstarele care din seva moșilor și strămoșilor au arătat mințile lor sclipitoare,

Aceste lăstare au arătat lumii nenumărate realizări unice și uimitoare, care sunt unice, și peste un număr de douăzeci, în lume.

Despre ele au auzit și știu toți românii, începând chiar de la acela care deabia reușește să îngaiame primele lui vorbe.

Mulți, și dintre cei care au mâncat la masa dacilor primitivi, i-au făcut, sau au încercat să-i facă de ocară, dar sufletul dac a izbucnit din când în când scuturându-și umerii încovoiați de greutate, și demonstrând gândire, tărie și un rafinat simț al ieșirii din impas.

S-au străduit mulți să ne impună tăcerea, sclavia, iobăgia, lipsa de educație și de credință, să ne înfometeze fizic și să ne dărâme psihic, dar tăria neamului nostru rezidă în el însuși.

Pronia divină, izvorâtă din Cerul care a binecuvântat Carpații noștri, ne-a unit încăodată într-o voință care ne propulsează de la mic la mare, înspre zări mai apropiate sau mai îndepărtate, dar cu speranță sigură, de viață tihnită, în cursul ei normal. Normal și de demnitate și de civilizație avansată chiar și pentru dacul-român, din cel mai îndepărtat ochi de pădure, unde își are sălașul.

A fost o horă. Tinerii au dansat în mijlocul ei, și în rotire s-au prins toate vârstele, chiar în pașii mai mărunței, în acest joc, care aduce o bucurie a revirimentului de demnitate și a tăriei de a spune democratic ce ai în inima ta.

Deci am fost toți, zece milioane au votat, patru milioane sunt viitorii votanți când vor crește și cei care au încăput din diaspora, formând un roi uriaș de inimi românești.

Mesajul Dumneavoastră m-a făcut să revăd aievea peisajul în care românii evoluează azi, curajoși, iscușiți și harnici, întocmai cum neamul dac, ilirii-traco-dacii străbătoreau și cunoșteau toate locurile bătrânului nostru continent, lăsând acolo urme din civilizația și limba lor.

Inchei cu deosebită stimă și considerație,
Melania Rusu Caragioiu, Canada

Corneliu LEU

Există semn divin pentru clasa politică?

Eu aș spune că există și chiar s-a manifestat ca simbol de această Lăsată Secului, cu adresă către toți cei care ar trebui să intre într-un post cât mai definitiv, ferindu-se, ca de dulce, de năravurile lor politicianiste și pogorând în smerită rugăciune de mulțumire pentru marea mărinimie de a arunca focul Sodomei și Gomorei, Iubitor de Oameni fiind, numai în proporție de 24 la sută!

Dar aș mai adăuga că, nu se poate ca, prefăcuți doar în proporție de 24 la sută în stane de sare, măcar unii să nu-l fi simțit, sau să nu fi auzit tunetul care spunea cu glas de apocalipsă: „Că v-ați ales dintre netrebnici și ați nesocotit poporul cel bine credincios!”

Iar, dacă nu astfel, din partea Celui Ce Ne Iubește, oricum semnul s-a manifestat către cei care vor să ne conducă dar, cum am arătat într-un articol trecut, au rămas corijenți în dezbaterile lor publice cel puțin la capitolul PIB. S-a manifestat direct, din parte electoratului despre care greșit se spune că „a atins cota de 62%” în loc să se exprime adevărul care începe să se vadă cu ochiul

liber: „ a ieșit din letargie, iar nemulțumirea lui crescândă avertizează grăitor, astăzi printr-o cotă de 62% iar, mâine, dacă lucrurile se continuă astfel, cine mai știe cât încă”!

Pentru că, de la a da aproape sigur câștigător candidatul care avea un substanțial avans de 10%, iar apoi acela să piardă catastrofal, contracandidatul depășindu-l cu 24%, nu mai este deloc un fapt situat în limitele jocului de propagandă politică, așa cum încearcă să minimalizeze unii gravitatea cutremurului electoral care s-a produs!... Este, în egală măsură, un avertisment rostit cât se poate de ritos de electorat, ca și un simptom obiectiv constatat al trezirii lui, al faptului că - fie oricât de greu s-a mișcat, fie oricât de ușor s-a lăsat manipulat în acest sfert de veac - opinia lui publică se mobilizează acum, devenind capabilă de surprize din ce în ce mai mari din acest punct de vedere.

Fapt pentru care este cert lucru că, dacă nu asupra politicianilor, asupra românilor care votează, semnul divin de mobilizare la conștiință civică s-a arătat, iar oricine încearcă să minimalizeze semnificațiile acestuia, este o voce falsă, în slujba altor manipulări care nu vor binele ce se prefigurează printr-un asemenea act de afirmare a unei voințe într-adevăr populare.

Nu este vorba aici despre unul sau altul care a câștigat alegerile. Ci de faptul mult mai înălțător că am demonstrat ca electorat putere se selecție și, mai ales, de a respinge, în fine, manipularea politică pe care unii ne-o considerau atribuită ca un stigmat.

Greșesc acele condeie sau glasuri publicistice care încearcă fie să scuze pierderile unora, fie să laude câștigul altora, descoperind abilități extraordinare într-o campanie care, după cum s-a văzut, a prezentat un nivel de interes mult mai scăzut decât altele. Și nici măcar nu înțeleg ce interes ar avea să persevereze într-o asemenea interpretare când, orice simțire lucidă și cinstită ar trebui să exulte la faptul că metafora Imnului Național cu „somnul cel de moarte” se adevărește, iar trezirea ciclică a românilor devine o garanție pentru viitorul lor:

Puternicul semnal de cutremur s-a produs în numai două săptămâni, nu clasa politică influențând electoratul, ci electoratul adresându-l ritos clasei politice.

Atât de ritos din partea opiniei publice încât, dacă evocăm banalizatul dicton cu „vox populi”, ajungem la răspunsul afirmativ dat titlului nostru: Da, există în asta un semn divin pentru clasa politică - de a se scutura odată și de demagogie, și de corupție, și de toate sechelele bolșevice fardate cu globalizare, împotriva cărora tunetul rostește „Că v-ați ales dintre netrebniți și ați nesocotit poporul cel bine credincios!” .